

Надлъгване.

(Народна приказка)

Имало едно време една жена вдовица. Тя си имала само едно момченце. Веднъжъ го пратила да смеле жито, на такава воденица, дето воденичарът да не е кйосе*, за да го не излъже. Момчето отишло на една воденица, гледа, воденичарът кйосе.

— Майка ми ме изпрати да смеля това жито, ама не на тая воденица, а на друга, — казало момчето.

Воденичарът му показал друга воденица, но го упжилъ по кривъ пжтъ, та додето момчето пристигне, воденичарът го изпреварилъ. Момчето дошло на втората воденица, гледа воденичарът пакъ кйосе. Момчето не искало да смеле житото и на тая воденица. Воденичарът му показал друга, но пакъ го изпреварилъ.

Най-после момчето склонило да смеле житото на тая воденица. Като смлѣли житото, воденичарът рекълъ:

— Хайде, да омесимъ една пита.

— Меси ти, чичо, ама да е по-голѣма, та да има и за мене, — рекло момчето.

Сипалъ воденичарът малко брашно отъ своето въ нощовитъ, сипалъ вода много и тестото станало рѣдко. Сипалъ още брашно и станало гжсто. Сипалъ кйосето пакъ вода и станало рѣдко. Взелъ тогава и изсипалъ есичкото брашно на момчето и го замесилъ на пита. Турилъ я да се пече и рекълъ:

— Хайде, додето се опече питата, да си разказваме приказки. Който надлъже, той ще вземе питата.

— Добре, — рекло момчето, — ти като по-старъ започни най-напредъ.

Воденичарът почналъ:

*) Кйосе — мъжъ безъ брада и безъ мустаци.